

kommunen udpeget person. En afgørelse om overvåget samvær og en afgørelse om afbrydelse af forbindelse mellem forældrene og barnet eller den unge skal angive, for hvilken periode den er gældende.

Bestemmelsen giver endvidere adgang til at beslutte, at barnets eller den unges anbringelsessted skal holdes skjult for forældrene. Betingelserne for at træffe en sådan afgørelse er de samme som for at træffe afgørelse om overvåget samvær og om at afbryde forbindelsen.

De indgribende afgørelser, der er omhandlet i stk. 3, træffes af børn og unge-udvalget.

De afgørelser, som børn og unge-udvalget træffer i medfør af stk. 3, kan af forældrene eller den unge, der er fyldt 15 år, indbringes for Ankestyrelsen, jf. forslaget § 120. Ankestyrelsens afgørelse kan af klageren kræves forelagt for landsretten, jf. forslaget § 121.

I forslaget stk. 4 henvises der udtrykkeligt til, at afgørelser efter stk. 3 kan træffes efter reglerne om foreløbige afgørelser, når betingelserne herfor er opfyldt.

I forslaget stk. 5 henvises der til muligheden for efter forslaget § 106, stk. 2, at træffe afgørelse om kontrol med brevveksling, telefonsamtaler m.v. mellem forældrene og barnet eller den unge.

Afgørelse om kontrol med breve og telefonsamtaler kan alene træffes efter forslaget § 106, stk. 2, men muligheden for brev- og telefonkontrol er angivet i denne bestemmelse for derved at give en fuldstændig oversigt over de reguleringer, der kan ske vedrørende forbindelsen mellem forældrene og barnet eller den unge under anbringelsen.

Til kapitel 9

Sagsbehandling ved foranstaltninger for børn og unge

Til § 56

Bestemmelsen svarer til bistandslovens § 124 a. Det er i forslaget stk. 1 fastsat, at når børn er fyldt 12 år, skal der, forinden der træffes afgørelse i en sag om foranstaltninger efter lovens kapitel 8, finde en samtale sted med barnet herom. Der er efter bestemmelsen således tale om en egentlig pligt for kommunen til altid at give barnet mulighed for en samtale. Kommunen skal ikke vurdere konkret, om barnet med nytte kan udtale sig om sagen. Derimod har barnet ret til at afslå at udtale sig. Oplysning herom vil i disse tilfælde opfylde lovens krav om, at der skal finde en samtale sted. Forældremyndighedens indehaver kan ikke modsætte sig, at kommunen giver barnet mulighed for en samtale.

Da børn, der er fyldt 12 år, er tildelt en egentlig ret til at blive hørt, bør barnets opfattelse tillægges betydning i den samlede vurdering vedrørende afgørelsen om foranstaltninger.

Efter forslaget stk. 2 skal der for børn under 12 år foreligge oplysning om barnets holdning til den påtænkte foranstaltning, i det omfang barnets modenhed og sagens art tilsiger det. Det fremgår således direkte af loven, at kommunen skal inddrage mindre børns holdning, inden der træffes afgørelse om en påtænkt foranstaltning, der vedrører barnet. Det er forudsat, at oplysningerne om barnets holdning tilvebringes på en måde, der er afpasset barnets alder, modenhed og sagens art. Da det drejer sig om børn under 12 år, er det vigtigt, at barnet ikke sættes i situationer, som det ikke kan overskue og ikke har forudsætninger for at tage stilling til.

Selv om der ikke er tale om en høringsregel som den, der gælder for børn, der er fyldt 12 år, vil det være en følge af bestemmelsen, at der også for børn under 12 år i videst muligt omfang lægges vægt på barnets mening. Heri ligger tillige, at barnets holdning skal fremgå af sagen.

Det må i øvrigt fremhæves, at det er af største vigtighed, at børn og unge informeres om en foranstaltning inden denne iværksættes. Der er tale om en opgave, som det må anses for naturligt, at forældrene varetager. Bliver forvaltningen imidlertid opmærksom på, at forældrene ikke kan eller evner at fortælle barnet eller den unge, hvad der skal ske, bør forvaltningen søge sikret, at dette sker, enten ved at hjælpe forældrene hermed eller ved selv at påtage sig opgaven.

Til § 57

Bestemmelsen svarer til bistandslovens § 123. I bestemmelsen opstilles nogle basale krav til indstillingen om en tvangsmæssig anbringelse. Formålet hermed er at få en større gennemskuelighed med hensyn til afgørelsesgrundlaget samt en større ensartethed. Krav til indstillingen skal også være med til at højne kvaliteten i sagsbehandlingen. For indehaveren af forældremyndigheden og dennes advokat betyder det, at de kan stille krav om, at disse oplysninger, der er omfattet af indstillingen, skal foreligge forinden mødet i børn og ungeudvalget.

De udtrykkelige krav til indstillingen gælder kun tvangsmæssig anbringelse efter forslaget § 40, da en sådan må betegnes som den mest vidtgående af de foranstaltninger, der kan gennemføres tvangsmæssigt. Selv om kravene kun er lovfæstet for så vidt angår anbringelse efter forslaget § 40, vil der også i de øvrige situationer – forud for en afgørelse om et